Newtonin II laki

$$\vec{R} = m\vec{a} = m\ddot{\vec{r}}$$

- R on partikkeliin vaikuttavien voimien resultantti
- m on partikkelin massa
- $\vec{a} = \ddot{\vec{r}}$ on partikkelin <u>absoluuttinen</u> kiihtyvyys

Suoraviivaisen liikkeen liikeyhtälöt (liikesuunta x):

$$R_x = ma_x$$
 $R_y = 0$ $R_z = 0$

Tasoliikkeen liikeyhtälöt eri koordinaatistoissa:

xy-koordinaatisto:

$$R_x = ma_x = m\ddot{x}$$
 $R_y = ma_y = m\ddot{y}$

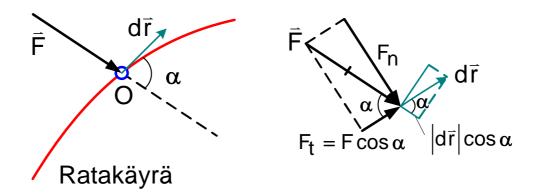
Ratakoordinaatisto:

$$R_t = ma_t = m\dot{v}$$
 $R_n = ma_n = mv^2/\rho$

Napakoordinaatisto:

$$R_r = ma_r = m(\ddot{r} - r\dot{\theta}^2)$$
 $R_{\theta} = ma_{\theta} = m(r\ddot{\theta} + 2\dot{r}\dot{\theta})$

Voiman tekemä työ

Kun voiman \vec{F} vaikutuspisteen siirtymä on $d\vec{r}$, on voiman tekemä työ $dW = \vec{F} \cdot d\vec{r}$. Pistetulon määritelmän mukaan on $dW = F |d\vec{r}| \cos \alpha$, missä α on vektoreiden \vec{F} ja $d\vec{r}$ välinen kulma.

Voiman tekemä työ on siirtymän suuruus kerrottuna voiman siirtymän suuntaisella komponentilla $F_t = F\cos\alpha$. Siirtymää vastaan kohtisuora voimakomponentti $F_n = F\sin\alpha$ ei tee työtä.

Kun voiman \vec{F} vaikutuspiste siirtyy pitkin partikkelin ratakäyrää asemasta $s = s_A$ asemaan $s = s_B$, on voiman tekemä työ

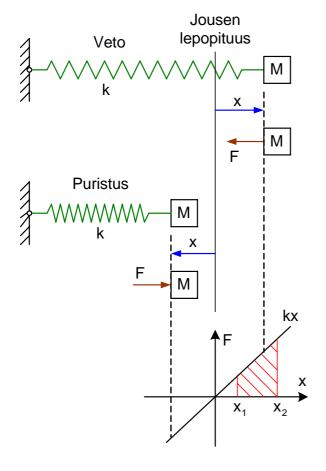
$$W = \int_{s_A}^{s_B} \vec{F} \cdot d\vec{r} = \int_{s_A}^{s_B} (F_x dx + F_y dy + F_z dz) = \int_{s_A}^{s_B} F_t ds$$

jolloin on merkitty $\vec{F} = F_x \vec{i} + F_y \vec{j} + F_z \vec{k}$ ja $d\vec{r} = dx \vec{i} + dy \vec{j} + dz \vec{k}$. Työintegraali voidaan laskea, kun voimakomponenttien riippuvuus siirtymistä tunnetaan. Kun F_t on vakio, on

$$W = F_t \int_{s_A}^{s_B} ds = F_t (s_B - s_A) = F_t \Delta s$$

jossa Δs on ratakäyrää pitkin mitattu matka.

Tavallisin esimerkki muuttuvan voiman työstä on jousivoiman työ.

Tarkastellaan työtä, jonka muuttuva jousivoima F tekee **partikkeliin** M, kun se jostain syystä liikkuu.

Jousi noudattaa lineaarisen jousen yhtälöä F = kx.

Sekä veto- että puristustapauksessa siirtymän kasvaessa partikkeliin vaikuttava voima F on vastakkaissuuntainen siirtymälle x, eli partikkeliin M tehty työ on negatiivinen.

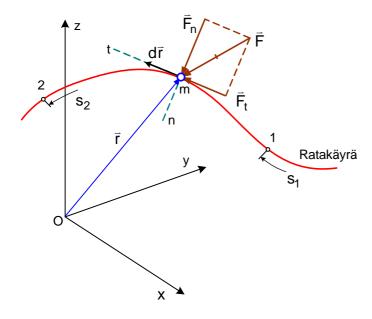
Kun jousen siirtymä kasvaa arvosta x_1 arvoon x_2 , on partikkeliin M tehdyn työn lauseke

$$W_{1\rightarrow 2} = -\int_{x_1}^{x_2} F dx$$
 \Rightarrow

$$W_{1\to 2} = -\int_{x_1}^{x_2} k x dx = -\frac{1}{2} k (x_2^2 - x_1^2)$$

Jos jousen siirtymä pienenee arvosta x_2 arvoon x_1 , ovat F ja x samansuuntaiset ja partikkeliin M tehty työ on positiivinen. Työn itseisarvo on molemmissa tilanteissa F-x kuvaan viivoitetun pinnan ala.

Työlauseen johto

Partikkelin paikkavektori on \vec{r} , joka ajassa dt muuttuu määrän d \vec{r} . Voiman \vec{F} tekemä työ tämän siirtymän aikana on d $W = \vec{F} \cdot d\vec{r}$. Partikkelin liikkuessa asemasta 1 asemaan 2 tekee voima \vec{F} työn

$$W = \int_{s_1}^{s_2} \vec{F} \cdot d\vec{r}$$

Kun otetaan huomioon Newtonin II laki $\vec{F}=m\vec{a}$ ja energiadifferentiaaliyhtälö $a_t\,ds=v\,dv$, seuraa

$$W = \int_{s_1}^{s_2} m \vec{a} \cdot d\vec{r} = \int_{s_1}^{s_2} m a_t ds = \int_{v_1}^{v_2} m v dv = \frac{1}{2} m (v_2^2 - v_1^2)$$

Suure $T = \frac{1}{2}mv^2$ on partikkelin liike-energia. Partikkelin työlause on siis

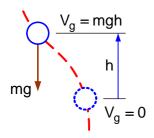
$$W_{1\to 2} = \Delta T = \frac{1}{2} m (v_2^2 - v_1^2)$$

Vaihtoehtoinen esitysmuoto on

$$\mathsf{T}_1 + \mathsf{W}_{1 \to 2} = \mathsf{T}_2$$

missä T_1 on liike-energia aikavälin alussa ja T_2 lopussa.

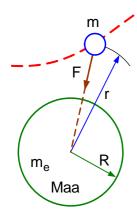
Potentiaalienergia

Lähellä maan pintaa:

$$V_g = mgh$$

$$\Delta V_g = mg(h_2 - h_1)$$

Suuret korkeuden muutokset

$$V_g = -mgR^2/r$$

$$\Delta V_{g} = -mgR^{2} \left(\frac{1}{r_{2}} - \frac{1}{r_{1}} \right)$$

Painovoiman tekemä työ on potentiaalienergian muutoksen vastaluku.

Kimmoenergia

Jousen kimmoenergia

$$V_{e} = \frac{1}{2} k x^{2}$$

$$\Delta V_{e} = \frac{1}{2} k (x_{2}^{2} - x_{1}^{2})$$

5

Jousivoiman työ on kimmoenergian muutoksen vastaluku.

Kun painovoiman ja jousen voiman työt otetaan huomioon potentiaalienergian ja kimmoenergian avulla, voidaan työlause kirjoittaa muotoon

$$W_{1-2}^{'} = \Delta T + \Delta V_g + \Delta V_e$$

Voiman impulssilause

 $\vec{p} = m \vec{v}$ Partikkelin liikemäärä:

Newtonin II laki voidaan kirjoittaa muotoon (m on vakio)

$$\vec{R} = m\vec{a} = m\dot{\vec{v}} = \frac{d}{dt}(m\vec{v})$$
 \Rightarrow $\vec{R} = \dot{\vec{p}}$

Komponenttimuoto:

$$R_x = \dot{p}_x$$
 $R_y = \dot{p}_y$ $R_z = \dot{p}_z$

$$\vec{R} = \dot{\vec{p}} = \frac{d\vec{p}}{dt} \implies \vec{R} dt = d\vec{p} \implies \int_{t_1}^{t_2} \vec{R} dt = \vec{p}_2 - \vec{p}_1$$

Voiman impulssi:
$$\vec{I}_R = \int_{t_1}^{t_2} \vec{R} dt$$
 Vakiovoima: $\vec{I}_R = \vec{R} \Delta t$

Komponenttimuoto:
$$I_{Rx} = p_{x2} - p_{x1} \qquad I_{Ry} = p_{y2} - p_{y1} \qquad I_{Rz} = p_{z2} - p_{z1}$$

Momentin impulssilause

Liikemäärän momentti pisteen O suhteen: $\vec{L}_O = \vec{r} \times \vec{n} \vec{v} = \vec{r} \times \vec{p}$

$$\vec{L}_{O} = \vec{r} \times m\vec{v} = \vec{r} \times \vec{p}$$

$$\Rightarrow \dot{\vec{L}}_O = \dot{\vec{r}} \times m\vec{v} + \vec{r} \times m\dot{\vec{v}} = \vec{r} \times m\dot{\vec{v}}$$

Resultantin \vec{R} momentti pisteen O suhteen: $\vec{M}_O = \vec{r} \times \vec{R} = \vec{r} \times m \dot{\vec{v}} \implies$

Partikkelin momenttiliikeyhtälö: $\overline{M}_{O} = \dot{\overline{L}}_{O}$

Komponenttimuoto:

$$M_{Ox} = \dot{L}_{Ox}$$
 $M_{Oy} = \dot{L}_{Oy}$ $M_{Oz} = \dot{L}_{Oz}$

$$\vec{M}_{O} = \dot{\vec{L}}_{O} = \frac{d\vec{L}_{O}}{dt} \Rightarrow \vec{M}_{O} dt = d\vec{L}_{O} \Rightarrow$$

$$\int_{t_{1}}^{t_{2}} \vec{M}_{O} dt = \vec{L}_{O2} - \vec{L}_{O1}$$

Momentin impulssi:

$$\vec{I}_{MO} = \int_{t_1}^{t_2} \vec{M}_O dt$$
Vakiomomentti: $\vec{I}_{MO} = \vec{M}_O \Delta t$

$$\vec{I}_{MO} = \vec{M}_O \Delta t$$

Komponenttimuoto:

$$I_{MOx} = L_{Ox2} - L_{Ox1}$$
 $I_{MOy} = L_{Oy2} - L_{Oy1}$ $I_{MOz} = L_{Oz2} - L_{Oz1}$

Liikemäärän ja sen momentin säilyminen

Jos
$$\vec{l}_R = \vec{0}$$
, $t \in [t_1, t_2] \implies \vec{p}_2 - \vec{p}_1 = \vec{0} \implies \Delta \vec{p} = \vec{0}$

jolloin partikkelin liikemäärä säilyy. Liikemäärä voi säilyä myös vain joissakin koordinaattisuunnissa.

Jos
$$\vec{l}_{MO} = \vec{0}$$
, $t \in [t_1, t_2] \implies \vec{L}_{O2} - \vec{L}_{O1} = \vec{0} \implies \Delta \vec{L}_{O} = \vec{0}$

jolloin partikkelin liikemäärän momentti säilyy. Liikemäärän momentti voi säilyä myös vain joissakin koordinaattisuunnissa.

Liikemäärän ja sen momentin säilymisen välillä ei ole yhteyttä, toinen niistä voi säilyä, vaikka toinen ei säilykään.